Lietas arhīva Nr. CA-0005-24/5
ECLI:LV:KUAT:2024:0520.C69408222.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2024.gada 20.maijā

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Liena Jansone
tiesneši Judīte Mauliņa un Iļja Grigorjevs
ar tiesas sēdes sekretāri Evitu Mazo
piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. E/, atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. F/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības prasībā pret SIA /Nosaukums A/ par naudas līdzekļu 3135,92 EUR piedziņu, sakarā ar SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 2.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopība cēlusi tiesā prasību pret SIA /Nosaukums A/, lūdzot piedzīt no atbildētājas 3135,92 EUR , ieskaitot tos dzīvojamās mājas uzkrājumu fondā.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Saskaņā ar 2017.gada 1.jūnija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu atbildētāja ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/ (turpmāk Dzīvojamā māja) pārvaldniece.

[1.2] Pēc atbildētājas iniciatīvas 2020.gada 17.jūlijā tika sasaukta Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, kuras darba kārtībā, citstarp, bija ietverta jautājuma izlemšana par žoga uzstādīšanu starp īpašumiem.

Šajā kopsapulcē tika lemts par starpžoga uzstādīšanu starp īpašumiem /adrese/ un /adrese 1/. Atbilstoši sapulces protokolā norādītajam tika pieņemts lēmums par sētas žoga izbūvi, kur iegulda "/pers. A/ parādu, izvēlas tāmi par 4703,87 EUR, no kuras 1/3 maksā /adrese 1/ īpašnieki, bet 2/3 /adrese/ īpašnieki". Pieņemtais lēmums nav apstrīdēts un ir spēkā esošs.

Prasītāja nav pret žoga uzstādīšanu, bet strīds starp pusēm izriet no minētās kopsapulces pieņemtā lēmuma un tā realizācijas dabā.

[1.3] Dzīvokļu īpašnieku kontaktpersona (mājas vecākā) /pers. G/ vairākkārt mutiski un rakstveidā lūgusi apturēt žoga uzstādīšanu, jo pēc žoga stabu uzstādīšanas 2020.gada 1.decembrī konstatēts, ka tiek montēts kopsapulces lēmumam un atbildētājas raksturotajam un iesūtītajam piemēram - foto /adrese 2/, neatbilstošs žogs.

Atbildētāja ir rīkojusies negodprātīgi, 2020.gada 26.maijā piedāvājot cenu tāmes: koka žoga uzstādīšanai 10 260,80 EUR un sieta paneļu žogam 5254,91 EUR, bet 2020.gada 4.septembrī noslēdzot kopīpašnieku vārdā Uzņēmuma līgumu Nr./numurs/ par 110m ruļļu žoga izgatavošanu.

Līdz ar to atbilstoši Civillikuma 2300.pantam atbildētājas dzīvokļu īpašnieku vārdā noslēgtais Uzņēmuma līgums nav noslēgts dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku interesēs, pārkāpjot 2017.gada 1.jūnija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumā atrunāto pilnvaru apjomu, jo kopība nav pieņēmusi lēmumu par Uzņēmuma līguma slēgšanu "par 110m ruļļužoga izgatavošanu un montāžu starp īpašumu teritorijām". Ne prasītāja, ne arī mājas kontaktpersona nav saskaņojuši (parakstījuši) piedāvāto tāmi par ruļļu žoga uzstādīšanu.

[1.5] Bez tam, saskaņā ar 2022.gada 9.februārī kopīpašniekiem izsniegto 2020.gada 4.septembra Uzņēmuma līgumu Nr./numurs/ (kopiju) 4.2.3., 5.8.punktiem darbu pabeigšana tiek fiksēta ar darbu pieņemšanas - nodošanas aktu.

Atbildētāja uz prasītājas pieprasījumu nav izsniegusi Dzīvojamās mājas žoga uzstādīšanas skici vai tās apstiprinātu kopiju, kopīpašnieku vai to kontaktpersonas saskaņotu tāmi žoga montāžai un parakstītu žoga montāžas nodošanas pieņemšanas aktu.

Neskatoties uz dzīvokļu īpašnieku sūdzībām, atbildētāja vienpersoniski 2020.gada 2.novembrī un 2020.gada 14.decembrī ir veikusi samaksu no Dzīvojamās mājas uzkrājuma fonda līdzekļiem par nekvalitatīvi un kopīpašnieku vēlmēm neatbilstoša žoga montāžu, kas neatbilst Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 6.panta trešajā daļā noteiktajam.

[2] Atbildētāja iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par prasību, kuros norāda, ka prasību neatzīst.

[2.1] Atbildētāja no 2017.gada 1.jūlija saskaņā ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu veic Dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās domājamās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

[2.2] Atbildētāja izpildīja prasītājas 2020.gada 17.jūlija kopsapulcē pieņemto lēmumu un organizēja starpžoga izbūvi saskaņā ar sapulcē apstiprināto tāmi. Atbildētājai atbilstoši Civillikuma 2300.pantā noteiktajam, nebija pilnvarojuma organizēt starpžoga izbūvi par 5254,91 EUR. Savukārt prasītājai kā pilnvarotājai bija jāatzīst un jāizpilda 2020.gada 4.septembrī noslēgtais uzņēmuma līgums Nr./numurs/, tā kā tas ir noslēgts pamatojoties uz kopības 2020.gada 17.jūlija lēmumu.

[2.3] Prasītāja nav norādījusi, kādu tieši 2020.gada 17.jūlija kopsapulcē pieņemtā lēmumu daļu atbildētāja nav izpildījusi. Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, no kuriem būtu secināms, ka ir iestājušies zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumi, lai vērstu zaudējuma piedziņu pret atbildētāju. Atbildētāja nav veikusi neattaisnojamu darbību, organizējot starpžoga uzstādīšanu. Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu kopībai nodarīto zaudējumu rašanos, ņemot vērā, ka šobrīd uzstādītais ruļļu žogs pilnvērtīgi pilda savu starpžoga funkciju.

[3] Ar Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 2.marta spriedumu prasība apmierināta pilnīgi.

No atbildētājas prasītājas labā piedzīti 3135,92 EUR, nosakot, ka tie ieskaitāmi Dzīvojamās mājas uzkrājuma fondā un valsts nodeva 360,08 EUR. No atbildētājas valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7 EUR.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Tiesa, izvērtējot pierādījumus, nodibinājusi vairākus faktus:

[3.1.1] Atbildētāja, pamatojoties uz 2017.gada 1.jūnija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, ir Dzīvojamās mājas pārvaldniece.

[3.1.2] Dzīvokļu īpašnieku kopību Dzīvojamā mājā veido astoņu īpašumu septiņi īpašnieki.

[3.1.3] Atbilstoši prasītājas 2020.gada 17.jūlija lēmumam, nolemts uzstādīt starpžogu starp īpašumiem /adrese/, un /adrese 1/, izvēloties tāmi par 4703,87 EUR, no kuras 1/3 maksā /adrese 1/ īpašnieki un 2/3 – prasītāja, neprecizējot, kāda veida žogs uzstādāms.

[3.1.4] 2020.gada 17.jūlijā Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē pieņemtais lēmums nav apstrīdēts un ir spēkā esošs.

[3.2] Prasītāja norāda, ka uzstādītais žogs neatbilst kopīpašnieku vēlmēm un uzstādītajiem kritērijiem, un atbildētāja rīkojusies negodprātīgi, 2020.gada 26.maijā piedāvājot cenu tāmes koka žoga uzstādīšanai 10 260,80 EUR un sieta paneļu žogam 5254,91 EUR, bet 2020.gada 4.septembrī kopīpašnieku vārdā noslēdzot Uzņēmuma līgumu Nr./numurs/ par 110 m ruļļu žoga izgatavošanu un montāžu. Savukārt atbildētāja uzskata, ka ruļļu žogs uzstādīts atbilstoši prasītājas apstiprinātajai tāmei.

Prasītāja iesniegusi pietiekamus pierādījumus savas prasības pierādīšanai.

[3.2.1] Dzīvokļu īpašnieku vārdā noslēgtais Uzņēmuma līgums nav noslēgts dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku interesēs un pārkāpjot 2017.gada 1.jūnija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumā atrunāto pilnvaru apjomu, jo kopība nav pieņēmusi lēmumu par Uzņēmuma līguma slēgšanu par 110 m ruļļu žoga izgatavošanu un montāžu.

[3.2.2] Uz SIA OLMAR GROUP 2020.gada 26.maija Cenu lapas piedāvājuma atbildētājai par ruļļu žoga montāžu par kopējo cenu 4703,88 EUR, nav Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku atzīmes par saskaņošanu.

[3.2.3] Atbildētāja lietā nav iesniegusi nekādu tāmi, kas būtu piedāvāta dzīvokļu īpašniekiem sapulcē.

Nav šaubu, ka vispārpieņemta prakse ir kopībām piedāvāt vairākas tāmes darbu veikšanai, lai kopība var izvēlēties piemērotāko. Bet ar šo apgalvojumu atbildētāja faktiski atzīst, ka bija vismaz divas tāmes. Tomēr tās tiesai nav iesniegtas, kas liek secināt, ka prasītājas norādītais atbilst patiesībai.

Atbildētāja rīkojusies sev vien zināmu apsvērumu un interešu vadīta, kas neatbilst dzīvokļu īpašnieku kopības interesēm. Šo iemeslu noskaidrošana nav prasības priekšmets un sprieduma taisīšanai nav būtisks.

[3.3] Atbildētāja nav iesniegusi ne žoga uzstādīšanas skici, ne kopīpašnieku vai to kontaktpersonas saskaņotu tāmi žoga montāžai, ne kopīpašnieku vai to kontaktpersonas parakstītu žoga montāžas nodošanas - pieņemšanas aktu.

Atbildētāja nav apstrīdējusi, ka veikusi ar 2020.gada 4.septembra Uzņēmuma līgumu Nr./numurs/ noīgto samaksu no Dzīvojamās mājas uzkrājuma fonda līdzekļiem.

Ar sertificēta būvspeciālista 2022.gada 27.oktobra Tehniskās apsekošanas Atzinumu, vizuālās apsekošanas atzinumu pierādīts, ka strīdus žogs uzstādīts nekvalitatīvi un neprofesionāli. Nav informācija par to, vai nožogojuma izbūvei izstrādāta atbilstoša dokumentācija un saskaņota ar Liepājas pilsētas pašvaldības iestādi "Liepājas pilsētas būvvalde".

[3.5] Līdz ar to atbildētāja ir veikusi neattaisnojamu darbību, bez atbilstoša prasītājas pilnvarojuma organizējot starpžoga uzstādīšanu. Turklāt žogs ir uzstādīts, neievērojot normatīvās prasības šādiem darbiem, un veikts nekvalitatīvi, un kā tāds nevar kalpot žoga funkcijai.

[4] Par Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 2.marta spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1.] Atbildētājai nav saprotams, uz kādu tiesisku pierādījumu, argumentu un apsvērumu pamata atbildētājai uzlikts pienākums prasītājas uzkrājuma fondā ieskaitīt finanšu līdzekļus un kāpēc tieši 3135,92 EUR.

[4.2] Pēc prasītājas un tiesas norādītā, strīds ir par to, ka žogs nav izbūvēts atbilstoši kopīpašnieku vēlmēm un uzstādītajiem kritērijiem un ka atbildētājs rīkojies negodprātīgi.

Prasītājs nav iesniedzis dokumentu, kur fiksētas konkrētas kopīpašnieku vēlmes par žoga veidu un kritērijiem. Līdz ar to nav saprotams, uz kāda pamata spriedumā prasītājas iesniegtie pierādījumi ir atzīti par pietiekamiem un kā izpaudusies atbildētājas negodprātība.

Kā pierādījums iesniegts tikai sapulces protokols, kur nav fiksētas iedzīvotāju vēlmes, bet ir fiksēta dzīvokļu īpašnieku izvēlētā tāme par 4703,88 EUR.

Sapulcē iedzīvotājiem tika piedāvātas vairākas tāmes par atšķirīgām summām, kas ir atkarīgas no žoga veida – koka žogs par 10 260,80 EUR, sieta paneļu žogs par 5254,91 EUR un ruļļveida žogs par 4703,88 EUR, lai iedzīvotāji paši izdarītu izvēli. Summai, kas norādīta protokolā (4703,88 EUR), atbilst piedāvājums ar ruļļveida žogu. Protokolu ir parakstījusi arī viena no dzīvokļu īpašniecēm /pers. G/. Arī no elektroniskās sarakstes ar mājas iedzīvotāju /pers. G/ (/e-pasta adrese/ 20.07.2020.) redzams, ka viņai nosūtīta tāme ar nosaukumu "Copy of sieta žogs ar montāžu /adrese/ lētais – 27.05.2020.xls" (atslēgas vārds LĒTAIS).

[4.3] Tiesas secinājums, ka dzīvokļu īpašnieku vārdā noslēgtais Uzņēmuma līgums pārkāpj 2017.gada 1.jūnija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un pilnvarojuma līgumā atrunāto pilnvaru apjomu, jo kopība nav pieņēmusi lēmumu par uzņēmuma līguma slēgšanu par 110 m ruļļu žoga izgatavošanu un montāžu, ir nepareizs. Nepareizs ir arī tiesas secinājums, ka atbildētāja veikusi neattaisnojamu darbību, bez atbilstoša dzīvokļu īpašnieku kopības pilnvarojuma organizējot starpžoga uzstādīšanu.

Atbildētāja, slēdzot līgumu ar pakalpojuma sniedzēju par žoga izbūvi, rīkojusies saskaņā ar 2017.gada 1.jūnija Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un pilnvarojuma līgumu un dzīvokļu īpašnieku lēmumu, kas paredz žoga izbūvi par konkrētu summu, kas atbilst cenas piedāvājumam par ruļļu žoga izgatavošanu. Dzīvokļa īpašuma likums nosaka tikai kopības lēmumu pieņemšanas kārtību un neuzliek par pienākumu apsaimniekotājam saņemt parakstus uz cenu piedāvājumiem vai tāmes.

Šo būvdarbu izpildi apliecina 2020.gada 3.decembra pavadzīme, jo ne Civillikums, ne kāds cits normatīvais tiesību akts nenorāda, ka darbu izpildi apliecina tikai pieņemšanas – nodošanas akts. Pavadzīme ir pietiekams dokuments, kas norāda, ka līgumā minētais žogs ir piegādāts.

[4.4] Prasītāja nav iesniegusi piedzenamās vai apstrīdamās summas aprēķinu, kā to paredz Civilprocesa likuma 128. panta otrās daļas 4.punkts.

Prasītāja nav iesniegusi arī zaudējumu aprēķinu, kas pamatots ar Tehniskās apsekošanas aktu. No prasītājas iesniegtā Vizuālās apsekošanas atzinuma secināms, ka žoga defekti ir atsevišķās vietās. Līdz ar to nav samērīgi un tiesiski pamatoti prasīt atbildētājai samaksātās naudas summas atgriešanu pilnā apmērā.

[5] Prasītāja iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka apelācijas sūdzība nav pamatota.

Lietā strīds ir par starpžoga uzstādīšanu, tāpēc Kurzemes rajona tiesa pareizi ir izvērtējusi iesniegto prasību un pamatojusi spriedumu ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma pirmās daļas 2.punktu un trešo daļu, 6.panta pirmās daļas 2.punktu un trešo daļu.

Prasītājas griba nekad nav bijusi ruļļu žoga uzstādīšana un tāds lēmums nav pieņemts. To, kur un kādos apstākļos pie noslēgtā līguma tiek uzrādīta nesaskaņota tāme par ruļļu žogu prasītājai nav zināms un saprotams, jo visās sarunās un e-pastā (foto), tika minēts paneļu sieta žogs. Pārvaldnieks pats piesauca kā piemēru /adrese 2/, žogu.

Prasības summa 3135,92 EUR, ir summa, kura ir samaksāta par uzstādīto žogu, lai gan atbildētāja nav bijusi pilnvarota slēgt līgumu par šāda žoga uzstādīšanu.

Tā kā prasītāja nekad nav vēlējusies uzstādīt ruļļveida žogu, bet atbildētāja ir pārkāpusi pilnvaru apjomu, tad prasītājai ir nodarīti zaudējumi tieši tādā apmērā, cik ir samaksāts no prasītājas līdzekļiem SIA "OLMARS" par starpžoga uzstādīšanu.

[6] Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja un apelācijas sūdzību neatzina atbilstoši prasībā un paskaidrojumos uz apelācijas sūdzību norādītajiem argumentiem un pamatojumam, papildus paskaidrojot, ka 2020.gada 17.jūlija dzīvokļu īpašnieku kopsapulces iniciatore bija atbildētāja, kas piedāvāja starp divām dzīvojamām mājām uzstādīt žogu, iesniedzot kopībai apspriešanai divas tāmes – vienu par 10260,80 EUR, otru par 5254,91 EUR.

Lai cilvēki saprastu, kāds šis žogs izskatīsies, tika norādīts, ka tas būs tāds pats kā /adrese/. Lai gan protokolā bija ierakstīta no apstiprinātās tāmes atšķirīga summa, visi dzīvokļa īpašnieki, ņemot vērā, ka sapulcē apspriests tika tieši paneļa veida žogs, saprata, ka ar būvnieku tiks slēgts līgums par paneļa veida žoga izbūvi. Kad sāka likt žoga stabus, kopīpašnieki vēl nesaprata kāda veida žogs tiks uzstādīts, bet brīdī, kad sāka montēt pašu žogu, kopīpašnieki uzreiz gan mutiski, gan rakstveidā ziņoja atbildētājai, ka šāda veida žoga izveide ir apturama, jo par tāda izveidi īpašnieki ar atbildētāju nebija vienojušies.

[7] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas pārstāve prasību neatzina un apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajā norādītajiem apsvērumiem un argumentiem, papildus lietā sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem norādot vēl uz šādiem faktiem un apstākļiem.

[7.1] Nav pamata prasītājai atmaksāt visu ar žoga izbūvi samaksāto summu, jo žoga izbūve ir pabeigta un žogs pilda tam paredzēto funkciju.

[7.2] Dzīvokļu īpašniekiem 2020.gada 17.jūlija kopsapulcē ir piedāvātas trīs žogu tāmes, no kurām dzīvokļu īpašnieki ir izvēlējušies lētāko no tām, un šīs tāmes summa arī ir ierakstīta sapulces protokolā – 4703,88 EUR, no kuras 1/3 bija paredzēts segt blakus mājas īpašniekam un atlikušo summu prasītājai. Pēc protokolā norādītā arī ticis noslēgts līgums un veikta žoga izbūve. Prasītājas iesniegtā e-pasta sarakste ar atbildētājas darbinieci nepierāda citāda veida vienošanos, jo e-pasta sarakste var būt veikta arī kādā citā kontekstā.

[7.3] Atbildētājas darbiniece dzīvokļu īpašniekiem e-pastā ir kļūdaini nosūtījusi žoga tāmi par 5254,91 EUR un kļūdaini norādījusi, ka īpašnieki ir vienojušies par šāda veida žogu. Iespējams, ka darbiniecei nav bijusi izpratne par tehniskajiem risinājumiem, kas no attāluma izskatās samērā līdzīgi. Līdz ar to, tā kā pirmās instances tiesa savus secinājumus nav balstījusi uz 2020.gada 17.jūlija protokolā norādīto, tad tiesas spriedums ir kļūdains.

Attiecībā par kopības pārstāves 2020.gada 3.decembrī atbildētājai adresēto iesniegumu atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka atbilde uz to ir sniegta 2021.gada 22.decembrī.

Motīvu daļa

[8] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, lietas dalībnieku paskaidrojumus un apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā.

[9] Prasītāja savu prasījumu par finanšu līdzekļu piedziņu saistījusi ar apstākli, ka atbildētāja, kā dzīvojamās mājas pārvaldniece un secīgi dzīvojamās mājas dzīvokļu kopības pilnvarniece ir pārsniegusi tai dotā pilnvarojuma robežas un noslēgusi kopības vārdā uzņēmuma līgumu par pilnvarnieka norādījumiem neatbilstoša žoga uzstādīšanu.

[9.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Tiesas sprieduma motīvu daļā norāda lietā konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, un argumentus, ar kuriem noraidīti tie vai citi pierādījumi.

Šajā daļā norāda arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies, un konstatēto lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kā arī tiesas secinājumus par prasības pamatotību vai nepamatotību (Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa).

Prasītāju norādītās tiesību normas, t.sk., šo normu iztulkojums, tiesai nav saistošs, jo nevis materiālo tiesību norma pati par sevi veido prasības pamatu, bet gan juridiskie fakti, uz kuriem prasītājs pamato savu prasījumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 8., 9. un 10.pantam jāpierāda faktiskie apstākļi, tas ir, juridiskie fakti, bet ne tiesību normas pastāvēšana. Citas materiālo tiesību normas piemērošana, pastāvot tiem pašiem juridiskajiem faktiem, nav prasības pamata grozīšana.

Konkrētajam gadījumam atbilstoša tiesību norma ir jāmeklē tiesai, kurai ir jāizšķir noteikts tiesisks strīds, un ar iztulkošanas palīdzību jāpārbauda tās jēga, lai konstatētu, vai normā paredzētās tiesiskās sekas ir piemērojamas konkrētajam faktiskajam sastāvam.

Līdz ar to par pamatotu uzskatāms tāds spriedums, ar kuru likumā noteiktā kārtībā un ar likumā paredzētiem līdzekļiem nodibināti fakti un apstākļi, kuriem ir nozīme lietā. Šiem faktiem un apstākļiem jābūt neapgāžami pierādītiem un no tiem jābūt izdarītiem pareiziem secinājumiem (sk. *Civilprocesa likuma komentāri. I daļa, sagatavojis autoru kolektīvas prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Tiesu namu aģentūra, 2011., 393.lpp.*).

[9.2] Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktajam, pārvaldīšanas tiesiskajās attiecībās, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojami Civillikuma noteikumi par pilnvarojuma līgumu.

Savukārt atbilstoši Civillikumā noteiktajam, pilnvarnieks nedrīkst pārkāpt viņam dotā uzdevuma robežas, un viņam jārīkojas pēc pilnvarotāja norādījumiem (2300.pants). Ja pilnvarnieks ir pārkāpis sava pilnvarojuma robežas, tad viņa izdarītā darbība ir spēkā tiktāl, ciktāl tā izpildīta saskaņā ar uzdevumu (2302.pants).

Kā norādīts tiesību doktrīnā, komentējot Civillikuma 2302.pantu, tiesiski darījumi un citas darbības ar tiesisku nozīmi, ko pilnvarnieks izdarījis pilnvarnieka vārdā, bet pārkāpjot pilnvarojuma robežas, nav spēkā (skat. *Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa, Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: Mans īpašums, 1998, 586.lpp.*).

Mūsdienu civiltiesību teorijā un Senāta pastāvīgajā judikatūrā nostiprināta atziņa, ka saskaņā ar šīm tiesību normām zaudējumu atlīdzināšanas pienākums iestājas tad, kad vienlaikus pastāv šādi priekšnoteikumi jeb zaudējumu atlīdzināšanas pamats: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (sk. *Torgāns K. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2018, 210. lpp.; Senāta 2008. gada 2. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC?143/2008, C29369004, u. c.*).

Tādejādi, ņemot vērā, ka pilnvarojuma robežu pārkāpšana ir neatļauta darbība, to, ka šāda pilnvarnieka darbību sekas ir darījuma absolūta spēkā neesība, tad gadījumos, kad šādu pilnvarnieka prettiesisku darbību rezultātā ir noticis pilnvardevēja mantas samazinājums, zudums vai bojājums, pilnvarniekam ir tiesības prasīt no pilnvarnieka šo zaudējumu atlīdzību, jo katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir nodarījis (Civillikuma 1779.pants).

Līdz ar to izskatāmajā lietā, vispirms ir izšķirams jautājums par to, vai atbildētāja ir pieļāvusi tai dotā pilnvarojuma robežu pārkāpumu, un ja šāds pārkāpums tiek konstatēts, tad prasītājas norādītie "finanšu līdzekļi", kurus ir lūgts piedzīt no atbildētājas, ir vērtējami kā prasītājai radītie zaudējumi.

Savukārt ņemot vērā šī sprieduma 9.1.punktā norādīto, kvalificējot piedzenamos finanšu līdzekļus kā prasītājas zaudējumus, netiek grozīts prasībā norādītais priekšmets un pamats.

[9.2.1] Kā izriet no lietas materiāliem, atbilstoši 2020.gada 17.jūlija Dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokolā norādītajam, dzīvokļu īpašnieki ir pieņēmuši lēmumu par žoga izbūvi, apstiprinot tā izveides tāmi par summu 4703,88 EUR, no kuras īpašniekiem ir jāveic maksājums 2/3 apmērā.

Tādejādi lietā nav strīda par to, ka prasītāja ir izteikusi gribu veikt žoga izbūvi, bet strīds starp pusēm ir par to, kāda veida žoga izbūvi atbildētāja bija pilnvarota organizēt - ruļļu žoga vai paneļa veida.

Lai atzītu par pierādītu Civillikuma 2300.panta pārkāpumu, tiesai primāri jānoskaidro pilnvarniekam piešķirtā pilnvarojuma ietvars jeb apjoms, kas ir jāpierāda prasītājai.

[9.2.2] Izvērtējot atbildētājas iebildumus, ka prasītājas atbildētājai dotais uzdevums ir izsecināms no 2020.gada 17.jūlija kopsapulces protokola, tiesas kolēģija atzīst, ka no šī protokola nav nodibināmi nekādi citi ar žoga izbūvi saistīti jautājumi, kā vien tā cena. Neviena no pusēm nav apgalvojusi, ka prasītājai saistībā ar žoga izbūvi nebija nekādas prasības tā tehniskajam risinājumu. Līdz ar to, žoga izbūve, kas atbilst tikai pilnvardevēja noteiktajai cenai, bet ne noteiktajam žoga tehniskajam risinājumam, pati par sevi nevar tikt vērtēta kā pilnvarnieka darbība dotā pilnvarojuma ietvaros.

Kā norādīts tiesību doktrīnā, pienākums „rīkoties pēc pilnvarotāja norādījumiem" Civillikuma 2300.panta izpratnē ir jāsaprot nevis pats uzdevums, bet gan pilnvarojuma līguma noslēgšanas laikā vai vēlāk attiecīgi izdarītas mutiskas vai rakstiskas papildu instrukcijas, ar kurām pilnvarotājs vienpusēji konkretizējis pilnvarnieka pienākumus dotā uzdevuma izpildīšanā (*skat. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa, Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: Mans īpašums, 1998, 584.lpp.*).

No minētā izriet, ka svarīgākais ir tas, kādus papildu mutiskus vai rakstiskus norādījumus saistībā ar izsniegto pilnvarojumu ir devis pilnvarotājs. Ja runa ir par pilnvarojuma robežu pārkāpšanu, kā uz to konkrētajā situācijā norādījusi prasītāja, tad šādu papildu rīkojumu došanu, kas konkretizē izbūvējamā žoga veidu un secīgi sašaurina pilnvarnieces pilnvaras un viņas rīcības brīvību dotā uzdevuma izpildē, ir jāpierāda pilvarotājai (prasītājai).

Tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja lietā ir pierādījusi, ka atbildētājai ir dots pilnvarojums organizēt žoga – sastāvoša no atsevišķiem fragmentiem (paneļiem), izbūvi, nevis, kā to apgalvojusi atbildētāja, ruļļveida žogu.

[9.2.2.1] Ar prasītājas iesniegto atbildētājas darbinieces (/pers. O/) veikto e-pasta saraksti ar Dzīvojamās mājas kopīpašnieka /pers. A/ pārstāvi /pers. R/ ir pierādīts, ka prasītājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē atbildētājai ir dots uzdevums organizēt paneļa veida žoga izbūvi.

Šos tiesas kolēģijas secinājumus apliecina atbildētājas darbinieces dzīvokļa īpašniekam nosūtītā tāme, no kuras redzams, ka žoga izveide tiek veikta no paneļiem, turklāt, tāmes kopējā summa ir 5254,91 EUR.

[9.2.2.2] Faktu, ka kopsapulcē tika pieņemts lēmums veikt paneļu tipa žoga izveidi apliecina arī atbildētājas darbinieces /pers. R/ e-pastā sniegtais skaidrojums, ka žoga veids ir apskatāms /adrese 2/. Vērtējot šo atbildētājas darbinieces sniegto informāciju kopsakarā ar internetvietnē Google Maps ietverto vizuālo informāciju, ir secināms, ka ar dzīvokļu īpašniekiem ir ticis apspriests žoga veids, kas tiek veidots no atsevišķiem žoga fragmentiem (paneļiem).

Lai gan tiesas sēdē atbildētājas pārstāve norādīja, ka atbildētājas darbinieces e-pasta sarakste ar Dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašnieku varētu būt veikta arī kādā citā kontekstā, nekādu iespējami cita konteksta veidu atbildētāja pārstāve norādīt nevarēja. Sarakstē, kas ir notikusi piecas dienas pēc 2020.gada 17.jūlija Dzīvojamās mājas kopības sapulces, atbildētājas darbiniece Dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašniekam ir norādījusi un pievienojusi plānu, kur ir redzama robeža starp abiem īpašumiem (Atbildības robežu shēma SIA /Nosaukums A/ dzīvojamiem namiem /adrese/), starp kuriem ir paredzēta žoga uzstādīšana, nosūtījusi paneļu tipa žoga tāmi, norādījusi, ka "nobalsots" ir par zaļu un ka darbus veiks SIA "OLMARS GRUP", darbus uzsākot līdzko tiks ieskaitīta nauda.

Līdz ar to, tā kā atbildētāja pārstāve nespēja norādīt pat uz iespējamu kāda cita veida šīs sarakstes kontekstu, tiesas kolēģijai nav šaubu par to, ka atbildētājas darbiniece, kas ir bijusi arī 2020.gada 17.jūlija Dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašnieku sapulces vadītāja, ir informējusi dzīvokļa īpašnieku par šajā sapulcē pieņemtajiem lēmumiem par strīdus žoga izveidi.

[9.2.2.3] Strīda izšķiršanā nav tiesiskas nozīmes atbildētājas pārstāves tiesas sēdē skaidrotajam, ka atbildētājas darbiniecei varētu būt bijušas nepietiekama izpratne par žogu tehniskajiem risinājumiem un tāpēc prasītājai varētu būt sniegta maldīga informācija par žoga veidu, jo vispirms, atbildētāja ir profesionāls pārvaldnieks un darba devēja. Līdz ar to, ja, izvēloties darbiniekus, atbildētāja nav pārliecinājusies par viņu spējām izpildīt viņam uzliekamos pienākumus, tad atbildētājai ir jāatbild par zaudējumiem, ko viņas darbinieki ir nodarījuši trešai personai (Civillikuma 1782.pants). Līdz ar to, prasītājas doto uzdevumu organizēt paneļu veida žoga, nevis ruļļu žoga izveidi, nevar ietekmēt atbildētājas darbinieces neatbilstība viņas darba pienākumu izpildei, pat ja tāda būtu konstatējama.

Vienlaikus tiesas kolēģija no dzīvē gūtiem novērojumiem atzīst, ka lai atšķirtu ruļļu žogu no paneļa veida žoga, nav nepieciešamas kādas padziļinātas zināšanas. Žoga izbūve no atsevišķiem fragmentiem (paneļiem) vai vienlaidus gabala ir vizuāli viegli atšķirama un līdz ar to, nav pamata uzskatīt, ka atbildētājas darbiniecei, veicot pārrunas ar prasītāju, būtu bijusi nepietiekama izpratne par doto uzdevumu.

[9.2.2.4] Faktu, ka kopsapulcē tikusi arī apspriesta tieši paneļu tipa žoga izbūve, netieši apstiprina arī fakts, ka līdzko dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem kļuva skaidrs, ka tiek būvēts dotajam uzdevumam neatbilstošs žogs, par to tika ziņots atbildētājai. Kā redzams no lietas materiāliem, jau 2020.gada 3.decembrī, atsaucoties uz konstatēto 1.decembrī, kad žoga izbūve vēl nebija pabeigta, atbildētājai rakstveidā ir ziņots, ka žoga izbūve tiek veikta neatbilstoši kopsapulcē nolemtajam. Vienlaikus fakts, ka dzīvojamās mājas īpašnieki, kas nav speciālisti kādā noteiktā būvniecības nozarē, jau žoga montāžas laikā ir varējuši identificēt, ka žoga veids nav atbilstošs kopsapulcē apstiprinātajam, apliecina tiesas kolēģijas 9.2.2.3.punktā secināto, ka žoga veidu atšķiršanai nav nepieciešamas kādas specifiskas un padziļinātas zināšanas.

[9.2.2.5] Tiesas kolēģija var piekrist atbildētājas apelācijas sūdzībā ietvertajai domai, ka atbildētājas darbinieces Dzīvojamās mājas dzīvokļa īpašniekam nosūtītā e-pasta pielikumā esošā tāme, kuras failam ir dots nosaukums "Copy of sieta žogs ar montāžu /adrese/ lētais – 27.05.2020.xls", pastāvot apstāklim, ka kopīpašniekiem sapulcē ir piedāvātas vairākas tāmes, norāda uz to, ka izvēlētā tāme ir lētākā no piedāvātajām.

Vienlaikus situācijā, kad atbilstoši apelācijas instances tiesā iesniegtajiem pierādījumiem par e-pasta pielikumā esošo dokumentu saturu, atbildētājas darbiniece ar šo "lētāko" tāmi ir apzīmējusi tāmi, kurā ir dots aprēķins paneļu žoga par kopējo summu 5254,91 EUR izveidei, tiesas kolēģija atzīst, ka šis fakts netieši apliecina prasītājas apgalvojumus, ka kopsapulcē ir piedāvātas divas (koka un paneļa tipa žoga), nevis kā apgalvo prasītāja – trīs žogu veidu tāmes (koka, paneļa tipa, ruļļu žoga), jo lētākā no tām atbilstoši e-pastā nosūtītā faila nosaukumam, ir bijusi paneļu tipa žoga izbūves tāme. Tā kā ruļļu žoga izveide ir vēl lētāka kā paneļu žoga izveide, tad pie apstākļa, kad paneļu žoga tāme tiek apzīmēta kā "lētais žogs", tad ir pamats secināt, ka vēl lētāka žoga izbūves piedāvājums, par kādu būtu atzīstams ruļļu žogs, prasītājai nemaz nav piedāvāts.

[9.2.3] Šādos apstākļos, ņemot vērā šī sprieduma 9.2.1.-9.2.2.punkta ar tā apakšpunktos norādīto, tiesas kolēģija atzīst par pierādītu faktu, ka prasītāja atbildētājai devusi uzdevumu organizēt paneļu tipa žoga izbūvi. Turklāt, prasītāja bija akceptējusi šāda žoga izbūvei paredzētos izdevumus 5254,91 EUR, no kuriem prasītāja sedz maksājumu 2/3 apmērā. Līdz ar to, atbildētājai vienojoties ar darbu izpildītāju par prasītājas gribai neatbilstoša žoga veida izveidi, ir atzīstama par dotā pilnvarojuma robežu pārkāpšanu.

[9.3] 2020.gada 4.septembra Uzņēmuma līgums Nr./numurs/ apliecina, ka atbildētāja prasītājas vārdā ar SIA "OLMARS GRUP" ir noslēgusi uzņēmuma līgumu par ruļļu žoga izbūvi, pielīgstot prasītājai pienākumu veikt samaksu par šī žoga izbūvi divos maksājumos – avansa maksājumu pirms darbu uzsākšanas 1567,96 EUR (līguma 4.2.2.punkts) un atlikušo maksājumu 1567,96 EUR prasītāja veic pēc darbu pabeigšanas (pieņemšanas – nodošanas akta parakstīšanas, līguma 4.2.3.punkts).

Kā redzams no lietas materiāliem, SIA "OLMARS GRUP" 2020.gada 7.septembrī ir izrakstījusi prasītājai samaksai avansa rēķinu par summu 1567,96 EUR un 2020.gada 3.decembrī galīgo rēķinu par summu 1567,96 EUR.

Starp pusēm nav strīda par to, ka atbildētāja ir veikusi no prasītājas līdzekļiem SIA "OLMARS GRUP" līgumā un tās izrakstītajos rēķinos norādīto samaksu par uzstādīto žogu. Atbildētāja, iesniedzot apelācijas sūdzību nav apstrīdējusi pirmās instances tiesas secināto, ka samaksa par izpildītajiem

darbiem ir veikta. Arī apelācijas instances tiesā starp pusēm nebija strīds par to, ka atbildētāja ir no prasītājas līdzekļiem veikusi SIA "OLMARS GRUP" prasībā norādītās summas 3135,92 EUR samaksu, atbildētājai vien norādot, ka žoga defekti ir atsevišķās vietās, kopumā žogs savu funkciju pilda un līdz ar to nav samērīgi un tiesiski pamatoti prasīt atbildētājai samaksātās naudas summas atgriešanu pilnā apmērā.

Šādos apstākļos, ņemot vērā, ka atbildētāja, noslēdzot līgumu ar SIA "OLMARS GRUP" par ruļļu žoga izbūvi, ir pārsniegusi tai dotā pilnvarojuma robežas, tad prasītājai kā pilnvarniecei atbildētājas slēgtais uzņēmuma līgums nav saistošs (Civillikuma 2302.pants). Secīgi atbildētājas no prasītājas līdzekļiem veiktais maksājums 3135,92 EUR par SIA "OLMARS GRUP" sniegtajiem pakalpojumiem ir radījis prasītājai mantas samazinājumu jeb zaudējumus, kuru atlīdzināšanas pienākums, ņemot vērā, ka zaudējumu rašanās iemesls ir atbildētājas prettiesiska darbība (pilnvarojuma robežu pārkāpums), ir atbildētājai.

Līdz ar to prasība ir apmierināma pilnībā, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā zaudējumus 3135,92 EUR.

Atbildētājas iebildumi par to, ka prasītāja nav iesniegusi piedzenamās vai apstrīdamās summas aprēķinu, kā to paredz Civilprocesa likuma 128. panta otrās daļas 4.punkts, ir nepamatoti, jo ņemot vērā celtās prasības priekšmetu un pamatu, prasītājai radītos zaudējumus veido atbildētājas veiktais maksājums par prasītājas gribai neatbilstoša žoga izveidi pilnā tā apmērā. Tā kā prasības pamats ir prasītājas gribai neatbilstoša, nevis tikai nekvalitatīva žoga izveide, tad pieprasīto zaudējumu apmēru nevar ietekmēt izmaksas (zaudējumi), kas varētu rasties esošā nekvalitatīvi uzstādītā žoga izlabošanai. Ņemot vērā, ka atbildētājas noslēgtais līgums par žoga izveidošanu prasītājai nav saistošs, atbildētāja uzstādīto žogu (izlietotos materiālus) var paturēt sev, līdz ar to pieprasītā zaudējumu atlīdzināmā summa nav samazināma.

[10] Lai gan apelācijas instances tiesa analogi kā pirmās instances tiesa, ir nonākusi pie secinājuma, ka prasība ir pamatota un apmierināma, tiesas kolēģija piekrīt apelācijas sūdzībā norādītajam, ka secinājumus par prasības apmierināšanu pirmās instances tiesa ir izdarījusi bez pietiekama pamata, jo pirmās instances tiesas rīcībā prasītāja nebija iesniegusi pierādījumus, kas apliecina prasībā norādītos apstākļus par atbildētājai doto uzdevumu konkrēta veida žoga izbūvei. Lai gan pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka prasītāja savu prasību ir pierādījusi, faktiski prasība ir apmierināta uz tā pamata, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus savu iebildumu pamatošanai. Vienlaikus, tā kā pirmās instances tiesa nebija izpildījusi arī Civilprocesa likuma 93.panta ceturtajā daļā noteikto pienākumu paziņot prasītājai par attiecīgo pierādījumu neesamību, bet apelācijas instances tiesai prasītāja pierādījumus prasībā norādītajiem faktiem ir iesniegusi, tad apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt pamats pirmās instances tiesas sprieduma grozīšanai vai pretēja sprieduma taisīšanai.

[11] Ar spriedumu jāizlemj tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jautājumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus [..].

Tā kā prasība tiek apmierināta, tiesāšanās izdevumi ir piedzenami no atbildētājas prasītājas labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.pantu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi (valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi) un ar lietas vešanu saistītie izdevumi, tostarp ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Prasītāja samaksājusi valsts nodevu par prasības pieteikumu 360,08 EUR un 118,58 EUR ar lietas vešanu saistītos izdevumus, kurus lūdz piedzīt no atbildētājas.

[11.1] Tā kā prasība tiek apmierināta pilnīgi, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi - valsts nodeva 360,08 EUR.

[11.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji [..].

Civilprocesa likuma 33.panta trešā daļa nosaka, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību, izdevumi sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdēm, ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi, izdevumi par valsts nodrošināto juridisko palīdzību un izdevumi par tulka palīdzību tiesas sēdē.

Ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanas kārtību un apmēru reglamentē Civilprocesa likuma 44.pants, kura pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atlīdzināmi šo izdevumu faktiskajā apmērā.

[11.2.1] Prasītāja iesniegusi zvērinātas tiesu izpildītājas Agneses Biķes 2024.gada 28.marta Aktu Nr. /numurs/ par fakta fiksēšanu, no kura redzams, ka akta mērķis ir pierādījumu (e-pasta sarakstes, uz kā balstīti prasības argumenti) nodrošināšana civillietā Nr.C69408222. Tiesu izpildītāja aktā fiksējusi e-pasta saraksti laika periodā no 2020.gada 22.jūlija līdz 2020.gada 1.decembrim, kas notikusi starp personām ar e-pasta adresēm */e-pasta adrese 1/*, */e-pasta adrese 2/* un */e-pasta adrese/*.

Prasītājas ar šo pierādījumu iegūšanu saistītās izmaksas 118,58 EUR apliecina iesniegtais tiesu izpildītājas 2024.gada 3.aprīļa rēķins Nr./numurs/ un 2024.gada 7.aprīļa maksājuma uzdevums Nr./numurs/ par šī rēķina apmaksu.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē iebilda šo izdevumu atlīdzināšanai, norādot, ka starp pusēm nebija strīda par šādas sarakstes esību, bet vairākkārt pārsūtītas e-pasta sarakstes fiksēšana ar aktu nepiešķir tai lielāku objektivitāti un ticamību.

[11.2.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, bet šī likuma 95.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa pieļauj tikai likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus. Savukārt šī panta otrā daļa paredz, ka faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar pierādīt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Secināms, ka Civilprocesa likuma 95.pantā regulēta nevis konkrētu pierādījumu, bet pierādīšanas līdzekļu pieļaujamība.

Savukārt pieļaujamos pierādīšanas līdzekļus likumdevējs paredzējis un noteicis Civilprocesa likuma 17.nodaļā, un tie ir: pušu un trešo personu paskaidrojumi, liecinieku liecības, rakstveida pierādījumi, lietiskie pierādījumi, eksperta atzinums un institūcijas atzinums.

Kā noteikts Civilprocesa likuma 110.pantā, rakstveida pierādījumi ir ziņas par faktiem, kuriem ir nozīme lietā, un šīs ziņas ar burtu, ciparu un citu rakstisku zīmju vai tehnisku līdzekļu palīdzību ierakstītas dokumentos, citos rakstos, kā arī attiecīgās ierakstu sistēmās (audio, video magnetofonu lentēs, datoru disketēs u. c.).

Tiesas kolēģija atzīst, ka e-pasta sarakstes izdrukas un ekrānšāviņi atbilst rakstveida pierādījumu jēdzienam un attiecīgi ir pieļaujami pierādījumi Civilprocesa likuma 95.panta pirmās daļas izpratnē.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka pierādījumu pieļaujamības aspekts ir arī ziņu iegūšanas veida likumība (sal. *Rozenbergs J., Torgāns K. Civilprocesa likuma 95.panta komentārs. Grām.: Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra,2016, 340.lpp.*). Konkrētajā gadījumā prasītāja tieši šāda iemesla dēļ vērsusies pie zvērināta tiesu izpildītāja, lai atbilstoši Tiesu izpildītāju likuma 74.panta pirmās daļas 2.punktam un 155.pantam, Ministru Kabineta noteikumiem Nr. 867 "Kārtība, kādā zvērināts tiesu izpildītājs fiksē faktus" apliecinātu lietā iesniegtās e-pasta sarakstes atbilstību faktiski notikušajai sarakstei.

Tiesas kolēģija novērtē, ka atbilstoši pieļaujamības kritērijiem konkrētajā gadījumā ar zvērinātas tiesu izpildītājas aktu ir fiksēta pušu e-pasta sarakstes un tās pielikumu (tostarp tāmes) ekrānšāviņi, šādā veidā apliecinot rakstveida pierādījumu autentiskumu. Izskatāmajā lietā šie pierādījumi ir būtiska prasības pierādījumu bāze. Savukārt to fiksēšana konkrētā veidā bija nepieciešama tā iemesla dēļ, ka atbildētāja apšaubīja tās darbinieces

nosūtītā e-pasta pielikumu saturu, un konkrēti, ka nosūtīta ir paneļu tipa žoga tāme (*skat. šī sprieduma 4.2.punktu*).

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par rakstveida pierādījumu iegūšanu 118,58 EUR.

[11.3] Tā kā no lietas materiāliem un tiesas sēdē sniegtajiem pušu paskaidrojumiem izriet, atbildētāja joprojām ir dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldniece, kā arī to, ka prasītāja uz tiesas pieprasījumu nav sniegusi informāciju par konta numuru, kurā veicama atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu samaksa, tad nosakāms, ka prasītājas labā piedzītās summas ieskaitāmas dzīvojamās mājas /adrese/, uzkrājuma fondā.

[11.4] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu un piegādāšanu 7 EUR.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillikuma 1765.pantu un Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumu tiesas kolēģijai ir pamats noteikt prasītājai un valstij tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas, ar nosacījumu, ka šo likumisko kavējuma procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

[13] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1], 430., 432., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības labā zaudējumu atlīdzību 3135,92 EUR (trīs tūkstoši viens simts trīsdesmit pieci *euro* un 92 centi) un tiesāšanās izdevumus 478,66 EUR (četri simti septiņdesmit astoņi *euro* un 66 centi), nosakot, ka piedzītās summas ieskaitāmas dzīvojamās mājas /adrese/, uzkrājuma fondā.

Atzīt dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopībai tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no kopējās piespriestās naudas summas, nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7 EUR (septiņi *euro*), nosakot ka summa ieskaitāma Tiesu administrācijai, Nr.90001672316, BIC kods TRELLV22, kontā Nr. LV51TREL2190458019000.

Atzīt valstij tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no piespriestās naudas summas, nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesnese L. Jansone

Tiesnese J. Mauliņa

Tiesnese I. Grigorjevs

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.